

Klagesangene

Klagesangene står etter Jeremia fordi den tradisjonelt har blitt sett på som en epilog til Jeremia, men det er egentlig ikke en profetbok. Det er en klagesang, eller egentlig fem klagesanger, slik som mange av salmene, og temaet er Jerusalems ødeleggelse i 586 f.Kr. Det sies heller ikke hvem som er forfatteren. Boka er trolig skrevet kort tid etter 586 f.Kr.

Klagesangene består altså av fem sanger, og hvert kapittel er én sang. De fire første kapitlene er såkalt "akrostiske", dvs. at hvert vers (eller hvert 3. vers i kap 3), begynner med en bokstav i det hebraiske alfabetet, som også f.eks. Salme 119 gjør. På norsk (og mange andre språk for så vidt) ville det da vært at første bokstav i v. 1 er A, første bokstav i v. 2 er B, første bokstav i v. 3 er C, osv. Så dette er trolig ikke noe som ble skrevet i en fei, men noe som forfatteren har brukt en del tid på.

Det veksles litt med pronomener i disse sangene, og det kan være greit å vite hvem eller hva det er snakk om i hvert kapittel. I kap 1 er det Jerusalem som er både "hun" i første halvdel og "jeg" i andre halvdel. Hun, Jerusalem, vet at det var Gud som stod bak ødeleggelsen, og at det var pga folkets synd at det skjedde (1,5.8.18), og at Gud var rettferdig da han dømte dem (v. 18).

I kap 2 er det Gud som er "han" i første halvdel, før det igjen skifter til et "jeg"-perspektiv. Men nå er "jeg" en 1. person-fortellerstemme som snakker til Jerusalem og oppfordrer dem til å øse ut deres hjerter for Gud. I de siste versene gjør Jerusalem nettopp dette, og dermed blir det Jerusalem som er "jeg". Denne sangen handler om at Guds vrede var berettiget, men Jerusalem oppfordres altså til å be til Gud.

I kap 3 er "jeg" "en mann som har opplevd nød under staven han brukte i sinne" (v. 1), altså en som har opplevd det Jerusalem nå opplever som følge av Guds dom. "Han" er igjen Gud. Her i v. 22-23 finner vi de mest kjente versene fra Klagesangene, og kanskje også de viktigste: Gud er nådig, hans barmhjertighet tar aldri slutt, den er ny hver en morgen, hans trofasthet er stor. "Jeg" oppfordrer folket til å søke Gud og sette sitt håp til ham. Det som har skjedd bør få dem til å omvende seg (v. 40).

I kap 4 er "vi" folket, som nå innrømmer sin synd, og det samme i kap 5, hvor de roper til Gud og legger framtiden sin i hans hender. Her i kap 5 gjør de det kap 3 oppfordret til, og det er altså en progresjon i boka fram til dette.

Finner vi Jesus i Klagesangene? Det er jo ikke vanskelig hvis vi ser på denne boka som en epilog til Jeremia, for vi finner mye Jesus i Jeremia. Men vi kan også si at ødeleggelsen av Jerusalem, som Klagesangene beskriver, skjedde slik at Messias kunne komme. Folket måtte "renses" gjennom denne dommen for å bli mer trofaste. Så selv om Jesus ikke er så synlig her, så er det likevel han det egentlig dreier seg om.